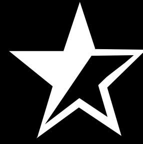
ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙ

καθε-*οποτε*-κατσει έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση και τα παραπροϊόντα της
από την *αυτόνομη συλλογικότητα αναρχικών & αντιεξουσιαστών* non serviam

Οκτώβρης 2007

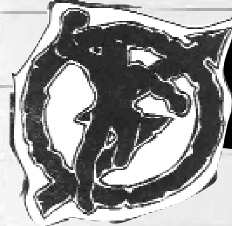
Η ΙΣΤΟΡΙΑ *και το μάθημά της*

Ξεκινάμε με τη διαπίστωση πως εκ των πραγμάτων δεν υπάρχει (δε γίνεται να υπάρξει) αντικειμενική καταγραφή της ιστορίας (λαμβάνοντας υπόψη όλα τα γεγονότα και όλες τις πλευρές). **Η ιστορία γράφεται από τους νικητές**, δηλαδή από **το κράτος** (το οποίο θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε ως το κόμμα των νικητών), και το άλλοθι της αντικειμενικότητας απλά προσπαθεί να προσδώσει επιστημονικό κύρος στην παραγωγή υποταγμένων συνειδήσεων. Κάτι που το βοηθάει **να νομιμοποιεί συνεχώς την εξουσία του στο παρόν ελέγχοντας το παρελθόν**. Έτσι χρησιμοποιώντας επιλεκτικά υπαρκτά στοιχεία από το παρελθόν, παραποιώντας και αποκρύπτοντας κάποια άλλα (κυρίως αυτά που αναφέρονται σε εσωτερικές-εμφύλιες διαμάχες) ή στην τελική εφευρίσκοντας κάποια, δημιουργούνται οι επίσημες εθνικές ιστορίες. *Οι συγγραφείς των οποίων θα πρέπει να κατηγορηθούν για πλαστογράφηση κακουργηματικού χαρακτήρα και για απόπειρα μαζικής δηλητηρίασης των μαθητών με μπόλικες δόσεις εθνοπρέζας*

...κι ένα (επίκαιρο) παράδειγμα

Ας πάρουμε το παράδειγμα του μικρασιατικού πολέμου και την κόντρα "προοδευτικών" και "εθνικιστών" (*που αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος*) με αφορμή το βιβλίο της ΣΤ' δημοτικού (που τελικά αποσύρθηκε). Είναι απολύτως φυσικό σε καιρούς ελληνοτουρκικής φιλίας (που η σύγκρουση μεταξύ των δύο κρατών έχει περιέλθει σε δεύτερο πλάνο), η αναφορά σε αυτόν να μη διακατέχεται από εθνικιστικές κορώνες. Κάτι που μεταξύ άλλων δείχνει πως μόνο γελοίες μπορούν να ακούγονται οι αξιώσεις περί αντικειμενικής καταγραφής της ιστορίας αφού ακόμα κι η επίσημη κρατική ιστορία παραδέχεται (άμεσα ή έμμεσα) πως προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα εκάστοτε κυριαρχικά συμφέροντα *αλλάζει κατά το δοκούν*. Μόνο στα επιμέρους σημεία βέβαια, αυτά που δε θα προκαλέσουν κραδασμούς στο εξουσιαστικό οικοδόμημα. Π.χ. ποτέ δε θα μάθουμε για τους χιλιάδες λιποτάκτες του μικρασιατικού μετώπου που αρνήθηκαν να γίνουν κρέας για τα κανόνια των αφεντάδων τους και το τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα που αναπτύχθηκε στις τάξεις του στρατού (εκτός φυσικά αν την ψάξουμε μόνοι μας και δεν τους δώσουμε τη χαρά να παραιτηθούμε εντελώς απ' την ιστορική συνείδηση).

Κι επειδή το μόνο καλό σχολικό βιβλίο ιστορίας (κι όχι μόνο) είναι αυτό που έχει λευκές σελίδες απ' την αρχή μέχρι το τέλος του, ας είμαστε τουλάχιστον καχύποπτοι απέναντι στην ιστορία που γράφεται απ' το κράτος, ας αμφιβάλλουμε συνεχώς για τα "αντικειμενικά" τους γεγονότα και ας αρχίσουμε να την ψάχνουμε μόνοι μας (ή μαζί με άλλους καλύτερα) μέσα από διαδικασίες αυτομόρφωσης.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ
στο λύκειο Φαρών

Μια κατάληψη σε λύκειο χωριού σίγουρα δεν είναι κάτι που συνηθίζεται. Μαθαίνοντας για το γεγονός ήρθαμε σε επαφή ως αντισχολείο με κάποιους μαθητές από το εκεί λύκειο και μάθαμε λεπτομέρειες. Το κείμενο που ακολουθεί είναι αυτών των μαθητών και περιγράφει πάνω κάτω τι έγινε.

"Στις 26 Σεπτεμβρίου 2007 στο σχολείο φαρών, καθηγήτρια χειροδικεί και βρίζει μαθητές της Β' γυμνασίου επειδή δεν υπάκουσαν όταν τους διέταξε να αφήσουν κάτω τα στυλό τους. Δυο μέρες μετά, στις 28 Σεπτεμβρίου οι υπόλοιπες τάξεις του σχολείου ως αλληλέγγυες κάνουν συνέλευση και αποφασίζουν: το 90% του σχολείου ΝΑΙ στην κατάληψη και το 10% όχι. Αφού διαβάστηκαν τα αιτήματα στους μαθητές, δόθηκαν και στους καθηγητές οι οποίοι τα ζητούσαν επιμόνως επί μια ώρα (αν και ήξεραν ποια είναι). Η καθηγήτρια απειλούσε και με μηνύσεις!!! Καλέσθηκαν και οι μπάτσοι αλλά εμείς δε τους είδαμε ποτέ (όχι ότι περιμέναμε να έρθουν αλλά λέμε τώρα) γιατί όπως είναι γνωστό οι μπάτσοι δεν κάνουν για καμιά εργασία. Επίσης ακούστηκε και η παρουσία των ΜΜΕ. Αλλά και πάλι δεν είδαμε κανένα ρουφιάνο δημοσιογράφο. Ο μόνος μαλάκας που ήρθε να μας ζητήσει το λόγο της κατάληψης ήταν ο πρόεδρος του χωριού ο οποίος δεν έχει καμιά δικαιοδοσία αφού δεν έχει παιδιά που πηγαίνουν στο σχολείο. Και αυτός απείλησε με μηνύσεις προς τους μαθητές αλλά δεν έκανε τίποτα.

Κατά τις δώδεκα κ μισή το μεσημέρι άνοιξαν οι πύλες του σχολείου γιατί όπως ειπώθηκε από τους καθηγητές το θέμα αυτό ήταν μεμονωμένο και αφού πολλοί από τους καθηγητές ανέφεραν χαμηλές βαθμολογίες τα παιδιά μετά από τους εκφοβισμούς αυτούς αποφάσισαν μετά από συνέλευση να ανοίξουν το σχολείο και να λύσουν το θέμα με συζήτηση. Και τέλος μετά από την συζήτηση που έγινε η καθηγήτρια υποσχέθηκε να μην συμπεριφερθεί κατά αυτόν τον τρόπο ξανά. Για να δούμε δεν θα το ξανακάνει ή θα την πετάξουμε αυτή και όλους τους φασίστες-καθηγητές έξω από το σχολείο μας???"

Το παραπάνω σκηνικό δείχνει μεταξύ άλλων ότι η απάντηση απέναντι στις προκλήσεις των καθηγητάδων (και σε κάθε κομμάτι του εξουσιαστικού θεσμού του σχολείου) είναι εφικτή. Ειδικά όταν είναι συλλογική και βασίζεται στη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη μεταξύ των μαθητών. Επίσης δείχνει ότι εφόσον η καταπίεση στο σχολείο είναι καθημερινή, το ίδιο πρέπει να είναι και οι απαντήσεις. Η συσσωρευμένη δυσαρέσκεια απέναντι στο θεσμό του σχολείου δε χρειάζεται να περιμένει κάποιο νομοσχέδιο για να ξεσπάσει, καθώς οι αιτίες που την προκαλούν είναι πολλές και καθημερινές.

για επικοινωνία

Κάθε Τρίτη
19:00 -22:00
> στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤόΠΙΑ (μητρ. Παρθενίου 16)
e-mail: nonserviam06@gmail.com

